

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 9T/67/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010157
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6215010157.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Ladislava Urbana a Yvetty Kmeťovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. marca 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný K. K. O. W. T. X. R. J. O. , nar. XX. XX. XXXX vo U., trvale bytom C. J., C. XXX/XX, t. č. bývajúci na adrese prechodného pobytu Q. M. - C., C. XXX, Č. W., občan SR

je vinný, že

1/

od presne nezistenej doby roku 2002 do 18. 12. 2002 v spoločnom byte vo C. J. na ul. C. č. XX, najmenej dvakrát týždenne povedal svojej maloletej sestre Q. K., nar. XX. XX. XXXX, aby si k nemu ľahla do postele, maloletá ho poslúchla, potom ju vyzliekol a keď sa začala brániť prikázal jej, aby bola ticho, lebo jej ublíži, poškodená mala z neho strach a preto ho poslúchla, potom sa o ňu obtieral pohlavným údom, chytil ju za prsia a v rozkroku až kým sa neukojil a následne jej prikázal, aby o tom nikomu nehovorila, lebo jej ublíži, pričom k pohlavnému styku ani k ublíženiu na zdraví maloletej nedošlo,

2/

a) v presne nezistenom čase zo dňa 02. 02. 2013 na 03. 02. 2013 vo Veľkom Krtíši na ulici T. s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť vykopol drevenú výplň na predajni odevov, vošiel dnu do predajne, kde však nič nenašiel a neodcudzil, pričom poškodením dverí spôsobil škodu vo výške 10,- Eur pre Q. H. R. T., nar. XX. XX. XXXX, IČO: 41 284 186,

b) v presne nezistenom čase zo dňa 02. 02. 2013 na 03. 02. 2013 vo Veľkom Krtíši na ulici T. s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť vykopol drevenú výplň na predajni Ovocie - zelenina, vošiel dnu do predajne, kde z pokladničky, ktorú vypáčil odcudzil finančnú hotovosť vo výške 40,- Eur ku škode K. J., nar. XX. XX. XXXX, IČO: 41 284 615 a poškodením dverí spôsobil ďalšiu škodu vo výške 75,- Eur,

c) v presne nezistenom čase zo dňa 02. 02. 2013 na 03. 02. 2013 vo Veľkom Krtíši na ulici T. s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť vykopol drevenú výplň na predajni kvetinárstva Camélia, vošiel dnu do predajne, kde z pokladnice odcudzil 45,- Eur ku škode K. Č., nar. XX. XX. XXXX, IČO: 434 226 361,

d) v presne nezistenom čase zo dňa 12. 02. 2013 na 13. 02. 2013 vo Veľkom Krtíši na ulici T. s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť vykopol drevenú výplň na predajni odevov, vošiel dnu do predajne, kde odcudzil štvorkanálový digitálny videorekordér H 64, výrobné číslo: 20120913A000008, ako aj 17" LCD monitor nezistenej značky, spolu veci v hodnote 280,- Eur ku škode Q. H. R. T., nar. XX. XX. XXXX, IČO: 41 284 186 a poškodením dverí spôsobil ďalšiu škodu v presne nezistenej výške,

e) v presne nezistenom čase zo dňa 12. 02. 2013 na 13. 02. 2013 vo Veľkom Krtíši na ulici T. s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť vykopol drevenú výplň na predajni Ovocie - zelenina, vošiel dnu do predajne, kde z príručnej pokladnice odcudzil finančnú hotovosť vo výške 100,- Eur ku škode K. J., nar. XX. XX. XXXX, IČO: 41 284 615 a poškodením dverí spôsobil ďalšiu škodu vo výške 30,- Eur,

f) v nočných hodinách dňa 13. 02. 2013 vo Veľkom Krtíši na ulici T. s úmyslom odcudziť finančnú hotovosť šraubovák a nožnicami na hrozno vypáčil drevené dvere na predajni Ovocie - zelenina, vošiel dnu do

predajne, kde nič nenašiel a neodcudzil, poškodením dverí spôsobil škodu vo výške 40,- Eur ku škode K. J.Á., nar. XX. XX. XXXX, IČO: 41 284 615,
g) v nočných hodinách dňa 13. 02. 2013 vo Veľkom Krtíši na ulici O.. H.. Š. X šraubovákomp vypáčil riadne uzavreté sklenené dvere do predajne TIWA, odkiaľ z predajného pultu odcudzil nádobu z priesvitného plexiskla s nápisom „Zbierka pre Aničku“, v ktorej sa nachádzalo 302,75 Eur, čím spôsobil pre spoločnosť TIWA s. r. o., A. H. Škultétyho, Veľký Krtíš, IČO: 36 647 781, škodu vo výške 302,75 Eur,

tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 30. 05. 2011, sp. zn. 9T/23/2011 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 14. 09. 2011, sp. zn. 2To/206/2011 bol právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorý trest vykonal 31. 01. 2013,

t e d a

1/

hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a spáchal taký čin na osobe mladšej ako pätnásť rokov a na blízkej osobe

2/ a) - g)

sčasti sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spáchal vlámaním, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo a sčasti si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

t ý m s p á c h a l

1/

trestný čin sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006

2/ a) - g)

sčasti nedokonaný a sčasti dokonaný prečin krádeže podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b); § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 241a ods. 2 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006 s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák., § 79 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Zároveň sa z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9T/54/2006-197 z 20. 11. 2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/46/2007-220 z 14. 03. 2007 z r u š u j e výrok o treste ohľadne obž. K. K., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na samostatný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení K. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. J., S.. J. XXX/XX a K. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. - P., S. XXX/X, so svojimi nárokmi na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Námestníčka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš pod zn. Pv 272/12-38 podala dňa 03. 01. 2013 na obžalovaného obžalobu pre spáchanie trestného činu sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006.

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš pod zn. Pv 118/13-40 podal dňa 23. 04. 2013 na obžalovaného obžalobu pre spáchanie dokonaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v bodoch 2/, 3/, 4/, 5/ a 7/ obžaloby a nedokonaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v bodoch 1/ a 6/ obžaloby.

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 09. 05. 2013 č. k. 8T/40/2013-194 podľa § 21 ods. 3 Tr. por. trestné veci proti obžalovanému vedené pod sp. zn. 8T/40/2013 a 8T/1/2013 spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie. Vec bude naďalej vedená pod sp. zn. 8T/1/2013. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 05. 2013.

Okresný súd Veľký Krtíš rozhodol v trestnej veci dňa 29. 07. 2013 pod č. k. 8T/1/2013-200 rozsudkom, ktorým obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutkov uvedených v obidvoch obžalobách a za to ho odsúdil podľa § 241a ods. 2 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006 s použitím § 35 ods. 3, § 79 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do II. nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 20. 11. 2006 sp. zn. 9T/54/06 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 14. 03. 2007 sp. zn. 3To/46/07 zrušil výrok o trestu ohľadne obžalovaného K. K. ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na samostatný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil povinnosť nahradiť poškodeným K. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. J., S. J. XXX/XX, škodu vo výške 285,- Eur a K. Č., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. J., I. XX, škodu vo výške 45,- Eur.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. 09. 2013 v sp. zn. 3To/103/2013 bolo podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. K. a okresného prokurátora zamietnuté.

Obidva rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 25. 09. 2013.

Najvyšší súd SR rozhodol dňa 23. 02. 2015 v sp. zn. 1Tdo 8/2015 o dovolaní odsúdeného rozsudkom tak, že podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. 09. 2013 v sp. zn. 3To/103/2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por., bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. v neprospech obvineného K. K.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil. Zároveň zrušil aj rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 29. 07. 2013 v sp. zn. 8T/1/2013 ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Veľký Krtíš prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ústave Veľký Dvor č. 12, 937 01 Želiezovce nezobral do väzby.

Podľa § 391 ods. 1 Tr. por. orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

V prejednávanej trestnej veci najvyšší súd konštatoval existenciu dovolacieho dôvodu uplatneného dovolateľom podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por., keďže vo veci rozhodoval sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, preto vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného K. K..

V intenciách tohto vysloveného právneho názoru je okresný súd povinný vec znovu prejednať a rozhodnúť.

Na začiatku hlavného pojednávania dňa 25. 02. 2016 prokurátorka navrhla zmenu právnej kvalifikácie v obžalobe, ktorá bola podaná na obžalovaného pre spáchanie trestného činu krádeže, keď dňa 23. 04. 2013 bola podaná na obžalovaného K. K. obžaloba pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v bodoch 2/, 3/, 4/, 5/ a 7/ obžaloby a za nedokonaný prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v bodoch 1/ a 6/ obžaloby. Navrhla trestnú vec tejto obžaloby posudzovať ďalej ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) a e) Tr. zák. V tejto spojitosti poukázala na stanoviská Najvyššieho súdu SR v sp. zn. Tpj 69/2014 a Tpj 78/2011.

Podľa § 391 ods. 2 Tr. por., ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Z obsahu trestného spisu je nepochybné, že k zrušeniu rozhodnutí súdov obidvoch stupňov došlo len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, keď tento mimoriadny opravný prostriedok podal sám odsúdený (obvinený). Táto právna skutočnosť bráni akejkolvek úvahe súdu v možnosti prísnejšieho posudzovania skutkov uvedených v obžalobe, teda neprichádzal do úvahy postup podľa § 284 ods. 2 Tr. por., tzv. "reformatio in peius".

Prokurátorka po tom, ako obžalovaný na výzvu súdu sa vyjadril, že nemá záujem o dohodovacie konanie, prečítala obžaloby v intenciách ich písomných podaní č. j. Pv 118/13-40 z 23. 04. 2013 a č. j. Pv 272/12-38 z 03. 01. 2013.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 po poučení súdom o jeho procesných právach učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k obžalobe Pv 118/13-40 z 23. 04. 2013 podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. t. j., že sa cíti vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Súd podľa § 257 ods. 5 Tr. por. poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c). Obžalovaný odpovedal na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. zhodne slovom „áno“. Súd podľa § 257 ods. 6 Tr. por. zisťoval stanovisko prokurátorky k učenému vyhláseniu obžalovaným. Prokurátorka navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného, ktoré učinil vo vzťahu k obžalobe Pv 118/13-40 z 23. 04. 2013.

Súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Pv 118/13-40 z 23. 04. 2013 prijal a dokazovanie nevykonal. Boli vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Z procesného hľadiska súdu nebránilo prijať toto vyhlásenie obžalovaného vo vzťahu k obžalobe Pv 118/13-40 z 23. 04. 2013, keďže sa viaže k jednej z trestných vecí, ktoré boli podané samostatne a následne spojené, pričom v prípade uznania viny, prichádza do úvahy obžalovanému uložiť samostatné tresty.

Obžalovaný vo vzťahu k obžalobe č. j. Pv 272/12-38 z 03. 01. 2013 učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. t. j., že sa cíti nevinný.

Súd na to vyhlásil uznesenie, že sa dokazovanie vykoná.

Prokurátorka v obžalobe zn. Pv 272/12-38 z 03. 01. 2013 navrhla podľa § 235 písm. e) Tr. por. na hlavnom pojednávaní podľa § 258 ods. 1 Tr. por. vypočuť obžalovaného, podľa § 261 ods. 1 Tr. por. vypočuť svedkov K. K., U. K., Q. K. a K. H., podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom strán čítať znalecké posudky znalcov - psychiatrov (č. l. 52-68), znalca - psychológa (č. l. 69-96) a znalca - psychológa a psychiatra (č. l. 99-115) a podľa § 269 Tr. por. čítať listinné dôkazy.

Obžalovaný bol v spojitosti s predvolaním na hlavné pojednávanie poučený podľa § 240 ods. 3 Tr. por. o povinnosti navrhovania dôkazov, ktoré súd má vykonať na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný toto právo nevyužil a neoznačil žiadne dôkazy, ktoré žiada vykonať na hlavnom pojednávaní a ktoré nie sú

predmetom návrhov obžalôb. Obžalovaný si obhajcu pre konanie nezvolil a ani nepožiadala súd o zvolenie obhajcu zo zákonom predpokladaných dôvodov. Na obžalovaného sa povinná obhajoba nevzťahovala. Pokiaľ mal obhajcu v konaní predchádzajúcom rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR, bol vo výkone trestu odňatia slobody, teda vzťahoval sa na neho dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Vo vzťahu ku skutku 1. súd uvádza, že vyšetrovateľ vzniesol voči obžalovanému (obvinenému) obvinenie dňa 29.06.2012, kedy už obžalovaný mal dovŕšený vek plnoletosti a preto podľa § 301 ods.2 Tr. por. účinného do 01.01.2006 sa ustanovenia tohto oddielu upravujúce konania proti mladistvým nepoužijú, inak povedané nebolo potrebné už obžalovanému ustanovovať obhajcu z dôvodu § 36 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu dňa 04. 09. 2012 na OR PZ, Odbore kriminálnej polície Veľký Krtíš (č. l. 20-24 vo vyšetrovacom spise).

Predseda senátu podľa § 258 ods. 1 Tr. por. umožnil prokurátorky vypočuť obžalovaného.

Obžalovaný uviedol, že vôbec netuší, prečo mu sestra Q. chcela svojou výpoveďou ublížiť, keď s ňou nič nemal a skutok sa nestal. Viac nemal k veci čo dodať.

Svedok K. K. na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 odmietol vypovedať, nakoľko je bratom obžalovaného.

Súd postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. prečítal výpoveď svedka z prípravného konania z 06. 06. 2012 (č. l. 39-40). Zároveň súd zo zápisnice o výsluchu tohto svedka v prípravnom konaní zistil, že svedok bol o svojom práve odoprieť výpoveď podľa § 130 riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, pričom výsluch bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam zákona.

Svedkyňa U. K. na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 odmietla zložiť prísahu s odôvodnením, že nechce vypovedať proti synovi na hlavnom pojednávaní.

Súd postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. prečítal jej výpoveď z prípravného konania z 06. 06. 2012 (č. l. 41-44). Zároveň konštatoval, že svedkyňa bola pred výpoveďou v prípravnom konaní o svojom práve odoprieť výpoveď podľa § 130 riadne poučená a výslovne vyhlásila, že toto právo nevyužíva a tiež zistil, že výsluch bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam zákona.

Svedkyňa - poškodená Q. K. na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 vypovedala, že je sestrou obžalovaného, avšak vypovedať bude. V prípravnom konaní pred vyšetrovateľom tiež vypovedala. Tejto svojej výpovede sa v plnom rozsahu pridrižiava (č. l. 30-36).

Podľa § 261 ods. 3 Tr. por. predseda senátu umožnil prokurátorky vypočuť svedkyňu - poškodenú.

Svedkyňa uviedla, že do roku 2011 bývali spolu ako rodina t. j. ona, jej dvaja súrodenci K. a K. a matka U. na adresách rôznych miest vo C. J.. Ako súrodenci vychádzali dobre. Ona s matkou nemala vytvorený najlepší vzťah. Ako dievča sa pred ňou nezverovala so svojimi problémami. V lete v roku 2011 bola umiestnená do krízového centra na Vajanského ulici v Lučenci. Profesionálne pracovníčky tamjšieho centra na nej zistili, že niečo tají. Rozhodla sa im vyrozprávať svoj príbeh. Následne absolvovala psychiatrické liečebné pobyty v Bratislave na Kramároch a pozdejšie v Kremnici. Bola nastavená na užívanie liekov. Skutok, ktorý sa stal, bol trvajúci, mohlo to byť aj po dobu vyše roka. Ako deti bývali v jednej izbe, avšak každý z nich mal samostatnú posteľ. Takýmto spôsobom sa zblížila nielen s K., ale aj s K.. Vždy bolo tak, že ten druhý tam nebol prítomný. Nikdy sa nestalo, že by došlo k dokonatému pohlavnému styku. Mame sa zveriť so svojimi problémami nemohla, lebo by jej neuverila. Rovnako sa nezverila ani druhému bratovi. Od tohto času je už dávno a každý z nich vedie samostatný život. Na súrodencov jej zostali spomienky, avšak nemá voči nim vytvorený hnevlivý vzťah, ktorý by zakladal nenávisť a pomstu. Skrátka ako súrodenci sa nestretávajú a neudržiavajú žiadny kontakt. Ona v súčasnosti študuje na Univerzite Komenského v Bratislave, 2. ročník odboru liečebná pedagogika. Je umiestnená v Detskom domove Tornaľa. Štúdijný odbor, ktorý navštevuje je 3-ročný a končí bakalárskou skúškou. Následne možno pokračovať v magisterskom štúdiu, ktoré je 2-ročné.

Na otázku obžalovaného, prečo tvrdí, že malo dochádzať medzi nimi k styku, keď v roku 2002 bol zatvorený a umiestnený vo väzbe odpovedala, že jej na polícii povedali, že má zaokrúhliť túto dobu, v ktorej bola páchaná činnosť, tak preto odhadom povedala, že skutok sa mohol stať, keď mala 6 až 7 rokov svojho veku. Na ďalšiu otázku, prečo tvrdí, že mala s matkou zlý vzťah, keď opak je pravdou, bol to práve on, ktorý bol tzv. „čiernou ovcou“ v rodine uviedla, že je to videnie brata a trvá na tom, čo vypovedala. Na ďalšiu otázku, prečo neuviedla kompetentným, že trpí neskrývaným ochorením a má zlý psychický stav uviedla, že je pravdou to, že niekedy v 12-tich rokoch svojho veku mala psychické problémy, ktoré sa prejavovali u nej seba poškodzovaním. Robila si sama sebe zle, napr. rezala si nožikom ruky a podobne. Liečila sa z tohto stavu, pričom liečba u nej trvala niekedy do 18-teho až 19-teho roku jej veku. Odvtedy už žiadne lieky neužíva, pričom ďalšiu liečbu odmietla. Na ďalšiu otázku, či hodnotí vznik psychických problémov len z toho, že jej bratia mali spôsobovať takúto traumu alebo ich vznik je spojený vôbec s rodinnými a životnými problémami, s ktorými sa ako rodina stretávali odpovedala, že určite mali vplyv na tento jej psychický stav aj rodinné problémy ale aj to, čo zažila so súrodencami, keďže sa jej spomienky na prežité udalosti vracali.

Prokurátorka netrvala na výsluchu svedkyne K.. T. H. (č. I. 148-152) na hlavnom pojednávaní, keďže táto osoba sa zúčastňovala v prípravnom konaní procesných úkonov len ako zástupkyňa Okresného úradu Veľký Krtíš, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, pričom vzhľadom na vek maloletej Q. je už táto plnoletá.

Súd podľa § 274 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že sa dôkaz výsluch svedkyne K.. T. H. vykonávať nebude.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 súd vypočul znalkyňu MUDr. Ivetu Mikulášovú, znalkyňu Mgr. Janu Sirankovú a znalca MUDr. Tibora Ďuriana.

Znalkyňa MUDr. Iveta Mikulášová na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 vypovedala, že na požiadanie vyšetrovateľa vyhotovila spolu so znalkyňou Mgr. Janou Sirankovou znalecký posudok č. 68/2012. Tento posudok bol vyhotovený 14. 09. 2012. V znaleckom posudku mala zodpovedať na otázky položené jej vyšetrovateľom. V plnom rozsahu sa pridrižiava záverov tohto posudku. Maloletú Q. K. vyšetrovali v Detskom domove Tornaľa. Pre skúmanie jej stavu im bola poskytnutá zdravotná dokumentácia. Pre vyhotovenie posudku sa oboznámili s obsahom záznamov o vykonávaní opakovaných psychiatrických kontrol a všeobecných záznamov o jej pobyte v Detskom domove Tornaľa a rovnako aj v psychiatrických zariadeniach, keďže bola hospitalizovaná na psychiatrickej klinike v Bratislave a následne v Kremnici. V čase znaleckého skúmania sa Q. podrobila intenzívnej psychiatrickej liečbe, čo bol dôvod prečo dospeli k záveru, že z hľadiska psychiatrického stavu nebude vhodné vykonať konfrontačný úkon medzi maloletou Q. a obvineným.

Na otázku obžalovaného, prečo znalkyňa uverila skutočnostiam, ktoré produkovala Q. a neuverila jemu a vec znalecky uzavrela, že nebolo zistené u maloletej Q., že by konfabulovala uviedla, že maloletá Q. nie je duševne chorá a nebola zistená u nej ani mentálna retardovanosť a ani iné klinické poruchy jej psychického zdravia.

Znalkyňa Mgr. Jana Siranková na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 uviedla, že spoločne s MUDr. Ivetou Mikulášovou vyhotovila spoločný písomný znalecký posudok pod č. 24/2012. Tento bol vyhotovený 14. 09. 2012. Na jeho záveroch v plnom rozsahu trvá. V oblasti skúmania sa kolegyňa MUDr. Mikulášová zamerala na oblasť psychiatrickú a ona na oblasť psychologickú. Pri znaleckom skúmaní využili psychodiagnostické štandardizované metódy, ktorých validita je nespochybnená. V tom čase maloletá Q. disponovala primeranými mentálnymi a osobnostnými predpokladmi, aby mohla primerane a pravdivo reprodukovať vnímané a prežité zážitky. V čase znaleckého skúmania bol jej aktuálny psychický stav zlý a bola v intenzívnej psychiatrickej liečbe. Z hľadiska možného zhoršovania jej aktuálneho psychického stavu, preto neodporučili jej účasť na ďalších úkonoch trestného konania.

Znalec MUDr. Tibor Ďurian na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava záverov znaleckého posudku č. 114 a 107/2012, ktorý vypracoval spoločne s MUDr. Petrom Vážnym. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzali z písomných podkladov, ktoré im boli odovzdané. Vec konzultovali s psychológom PhDr. Jindřichom Cupákom. Boli vykonané kompletne psychiatrické vyšetrenia, ktoré vylúčili, že by obžalovaný trpel duševnou chorobou alebo duševnou poruchou

chorobného charakteru. Rovnako u neho nebola zistená závislosť na alkohole ani iných psychoaktívnych látkach. Tiež u neho nezistili sexuálnu deviáciu. Pobyť obžalovaného na slobode nie je nebezpečný z hľadiska psychiatrického, preto nenavrholi uložiť mu žiadny druh ochranného liečenia.

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 24. 03. 2016 prokurátorka uviedla, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžaloby boli podané dôvodne. V tej časti, kde obžalovali obžalovaného z trestného činu krádeže učinil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že sa cíti vinný, preto nebol dôvod vykonávať dokazovanie na preukázanie viny. V otázke trestu pre tento trestný čin navrhla obžalovanému pri zmene právnej kvalifikácie v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uložiť trest nepodmienečný podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Vo vzťahu k trestnému činu sexuálneho násillia podľa § 241a Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006 bolo dokazovaním preukázané, že sa tohto konania dopustil. Navrhla mu uložiť ako samostatný súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečný so zaradením pre výkon uloženého trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny. V spojitosti s ukladaním súhrnného trestu navrhla zrušiť výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš v sp. zn. 9T/54/2006 z 20. 11. 2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici v sp. zn. 3To/46/2007 z 14. 03. 2007 ohľadne obžalovaného K. K..

Obžalovaný sa hlavného pojednávania dňa 24. 03. 2016 nezúčastnil, avšak podľa § 252 ods. 3 Tr. por. súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Listom zo dňa 17. 03. 2016 doručeným súdu 21. 03. 2016 (č. I. 436-437) písomne oznámil svoju záverečnú reč a navrhol ju na hlavnom pojednávaní čítať.

Z obsahu listu vyplýva, že si je vedomý toho, že súd bude pri rozhodovaní sa spracovávať jeho trestnou minulosťou. Skutok sexuálneho násillia sa mal údajne dopustiť v rokoch, keď bol ešte mladistvý. Jeho sestra - poškodená si celý skutok vymyslela. Nikdy sa necítil násilníkom, bol len zlodejom. Momentálne žije v Č. W., kde si našiel prácu a priateľku a vedie riadny život. Nechcel by sa opätovne ocitnúť v ústavnom zariadení vo výkone trestu odňatia slobody. Domáha sa, aby súd mu uložil trest odňatia slobody s maximálnou skúšobnou dobou. Žiada o započítanie trestov, ktoré do času, pokiaľ bol Najvyšším súdom SR prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vykonal a uloženie zostávajúceho dostačujúceho trestu.

Podľa § 241a ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006, kto násillím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbranosť, potresce sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov.

Podľa § 241a ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006, odňatím slobody na päť až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak spácha taký čin na osobe mladšej ako pätnásť rokov; ak spácha taký čin na blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove (písm. c) cit. ustanovenia zákona).

Podľa § 79 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006, trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu, pričom však horná hranica trestnej sadzby nesmie prevyšovať päť rokov a dolná hranica jeden rok.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006, súd uloží súhrnný trest podľa zásad uvedených v odsekoch 1 a 2, keď odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006, súd môže zaradiť páchatel'a do inej nápravno-výchovnej skupiny, než do ktorej má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má za zreteľ na závažnosť trestného činu a na stupeň a povahu narušenia páchatel'a za to, že bude jeho náprava a prevýchova v inej skupine lepšie zaručená; do tretej nápravno-výchovnej skupiny zaradiť však vždy páchatel'a, ktorému bol uložený výnimočný trest.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006, účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým výchovne pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006, pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 odsek 4), na možnosť nápravy a pomery páchatela.

Skutku uvedeného v bode 1/ sa obžalovaný dopustil v čase pred dovŕšením plnoletosti. V danom prípade bol za tento skutok preto obžalovanému ukladaný trest v súlade s trestaním mladistvých, v dôsledku čoho bola dolná hranica trestnej sadzby podľa citovaného ustanovenia § 79 ods.1 Tr. zák. znížená.

Súd v rámci dokazovania musí nespochybnene objasniť skutkový stav veci a v rozhodnutí stručne vyložiť, ktoré skutočnosti odôvodňujúce vinu vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní a tiež aj v prípravnom konaní poprel konanie smerujúce k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006. Na svoju obhajobu uviedol, že si svedkyňa - poškodená celý dej vymyslela. Tiež poukázal na to, prečo orgán činný v trestnom konaní a súd uverili poškodenej a neuverili jemu, keď on je psychicky zdravý. O psychickom zdraví poškodenej v čase údajného spáchania skutku pochyboval, keďže táto sa podrobovala intenzívnej psychiatrickej liečbe, čo je preukázané listinnými dôkazmi. Už v rámci prípravného konania orgány činné v trestnom konaní koncentrovali pozornosť na to, ktorá z týchto výpovedí je vierohodná t. j., či možno uveriť obhajobe obvineného, resp. či možno výpoveď svedkyne - poškodenej považovať za konfabulačnú. Za dôkaznej situácie, keď oproti radu usvedčujúcich dôkazov stojí jediný oslobodzujúci dôkaz a to výpoveď samotného obžalovaného, je presvedčivosť tohto dôkazu málo pravdepodobná, navyše keď sa jedná o páchanú trestnú činnosť, ktorá sa vyznačuje prvkom latentnosti. Súd preto obhajobu obžalovaného v tomto smere vyhodnotil ako účelovú, privediť si beztrestnosť za spáchaný trestný čin a jej neuveril.

Obžalovaný bol vyšetrený znalcami z odboru psychiatrie a podľa záverov znalcov netrpel ani netrpí duševnou poruchou chorobného charakteru, v inkriminovanej dobe vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a bol schopný svoje konanie ovládať. Rovnako netrpí závislosťou na alkohole ani inej psychoaktívnej látke, používanie alkoholu ako aj iných psychoaktívnych látok má u neho charakter bežného zneužívania bez účinkov závislosti. U obžalovaného nebola zistená sexuálna deviácia, v inkriminovanej dobe mohlo u neho ísť o sexuálny delikt na báze abnormne štrukturovanej osobnosti prevažne s rysmi nezdržanlivosti a anetičnosti s tendenciou vyhovieť svojim pudovým impulzom. Osobnostný vývin u obžalovaného je disharmonický s postupným akceptovaním disocálnych čŕt, osobnosť je abnormne štrukturovaná chýba ohľad na spoločenské normy a je u neho nedostatočná schopnosť poučiť sa zo skúseností najmä z trestu. Schopnosti obžalovaného vnímať, uchovať, zapamätať si a reprodukovať prežívané udalosti zodpovedajú priemeru populačnej normy a obžalovaný je schopný pravdivo vypovedať v prípade, že sa preto rozhodne. Nemožno u neho vylúčiť sklon ku klamstvu, nakoľko pri uvedenej štruktúre osobnosti za pravdivé považuje to, čo je pre neho výhodné.

Súd nemal dôvod neveriť záverom znaleckého dokazovania a tiež výpovedi svedkyne - poškodenej Q. K.. Táto vo svojej výpovedi podrobne opísala stav, aký vládol v ich rodine a podmienky v akých žili a

bývali. Pravdivosť jej výpovede bola potvrdená aj tým, že neváhala označiť aj druhého brata za páchatela rovnakej trestnej činnosti. Doslovne uviedla, že takto sa stýkala s obidvomi súrodencami, avšak mala obavu sa s tým zveriť pred matkou, resp. inou osobou.

Pod ťarchou týchto dôkazov súd uznal obžalovaného vinným v bode 1/ zo spáchania trestného činu sexuálneho násillia. Obžalovaný je predovšetkým usvedčovaný výpoveďou poškodenej, o vierohodnosti ktorej nevznikli žiadne pochybnosti ani po tom, ako bola táto osoba s odstupom rokov na hlavnom pojednávaní dňa 25. 02. 2016 vypočutá. Jej výpoveď korešponduje aj so závermi znalkýň z odboru psychiatrie a psychológie, ktoré vyhotovili znalecké posudky a ktoré sa ku záverom svojich posudkov vyjadrili aj na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2016. Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky trestného činu sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006. Uvedená právna kvalifikácia je v porovnaní so zodpovedajúcimi ustanoveniami Trestného zákona účinného od 01. 01. 2006 pre obžalovaného priaznivejšia.

Vo vzťahu k obhajobe obžalovaného, ktorý poukázal na značný časový odstup od spáchania skutku do začatia trestného stíhania, je potrebné zvýrazniť, že trestné oznámenie bolo svedkyňou - poškodenou podané už ako dôsledok výrazne zhoršujúceho sa jej zdravotného stavu, ktorý bol priamym dôsledkom skutku, ktorého sa dopustil obžalovaný voči poškodenej, tak ako uvádzajú znalci vo svojich posudkoch. Súd si osvojil závery znalcov v znaleckom posudku, ktoré potvrdili aj vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní, že v danom prípade neodporúčajú, vzhľadom na aktuálny charakter choroby, konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenou. Zdravotný stav poškodenej bol zrejmý z lekárskeých správ a vyplýva aj z podaného oznámenia o trestnej činnosti.

Obžalovaný ani v rámci tzv. obživlého konania po zrušení rozhodnutí Najvyšším súdom nenavrhol na hlavnom pojednávaní vykonať takýto konfrontačný dôkaz, preto súd mal za postačujúci dôkazný stav pre ustálenie skutkového a právneho stavu, len výpovede obžalovaného a svedkyne- poškodenej.

Na rozdiel od zrušeného rozsudku okresného súdu Najvyšším súdom SR ako dovolacím, súd v prejednávanej veci uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne, teda nižší trest o 6 mesiacov. Takéto rozhodnutie odôvodňujú závery spočívajúce v celkovej dĺžke trestného konania a v aplikácii zásad ukladania trestov, keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí mu podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (tzv. individuálna prevencia) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (tzv. generálna prevencia).

Obžalovaný po tom, ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody začal viesť riadny život, čo korešponduje aj s účinkami ochranného dohľadu, ktorý je vykonávaný nad ním probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Veľký Krtíš Mgr. Miroslavom Demeterom za odsúdenie v inej trestnej veci. Odsúdený sa pravidelne hlási na výkon probačného dohľadu, má zamestnanie a riadne bývanie, čo je impulzom dosiahnutia jeho prevýchovy.

V otázke viny vo vzťahu k skutku 2/ súd dokazovanie nevykonal, keďže obžalovaný učinil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Súd vykonal dôkazy len vo vzťahu k výroku o náhrade škody a k trestu. V rámci prípravného konania si poškodení uplatnili náhrady škody v adhéznom konaní. Výška škody u poškodených bola určená aj odborným vyjadrením. Vzhľadom na uplynutie času od právoplatnosti rozsudku okresného súdu pred jeho zrušením doteraz, nie je zrejmé, aká výška z priznaného nároku na náhradu škody bola obžalovaným poškodeným skutočne uhradená, preto súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. tých poškodených, ktorí si uplatnili nároky na náhradu škody a to K. J. a K. Č. so svojimi nárokmi odkázal na občianske súdne konanie.

Pokiaľ ide o otázku trestu, prvý skutok bol spáchaný v roku 2002 a pretože obžalovaný bol v následnom období odsúdený pre inú trestnú činnosť, pripadá u neho do úvahy uloženie súhrnného trestu. Vo veciach Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 1T/193/2003 a 1T/74/2004 odsúdený vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody v nápravno-výchovnom ústave pre mladistvých a vzhľadom na hodnotenie obžalovaného bolo zistené, že na tieto odsúdenia je možné hľadieť ako na zahladené.

Z uvedeného dôvodu súd obžalovanému uložil súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš v sp. zn. 9T/54/2006. Rozsudkom z 20. 11. 2006 bol obžalovaný uznaný za vinného

z prečinov porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka. Súd mu za uvedené prečiny ako aj za prejednávany trestný čin sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. vymeral s použitím § 79 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon trestu obžalovaného podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. 01. 2006 zaradil do II. nápravno-výchovnej skupiny, pretože obžalovaný v ďalšom období bol už podriadený výchovnému režimu v tejto nápravno-výchovnej skupine. Zároveň bol z vyššie uvedeného rozsudku zrušený výrok o treste týkajúci sa obžalovaného K. ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za prečin krádeže bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. samostatný trest, pri výmere ktorého obžalovanému poľahčovalo, že sa k trestnej činnosti priznal a ju oľutoval a priťažovalo mu, že bol už pre trestnú činnosť v minulosti odsúdený. Súd mu potom vymeral trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, vzhľadom na jeho recidívu ako nepodmienečný a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, nakoľko v minulosti bol obžalovaný vo výkone trestu pre úmyselné trestné činy.

V otázke ukladaného trestu súd prihliadol aj na hodnotenie osoby obžalovaného z miesta bydliska - Mesto C. J., ktoré je všeobecné. Tiež prihliadol aj na doterajšiu jeho trestnú minulosť, keď z odpisu registra trestov sa potvrdzuje, že v doterajšom živote bol celkom 8 x súdne trestaný predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť. Tiež sa súd oboznámil so správami Krízového strediska Lučenec, Centra špeciálno-pedagogického poradenstva a ÚVV Banská Bystrica a ÚVTOS Martin- Sučany ich čítaním, ku ktorým obžalovaný nemal pripomienky.

Pri výmere trestu v bode 2. Súd prihliadol na jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť t.j., že sa priznal a bol už v minulosti súdne trestaný a tak mu uložil trest aplikujúci § 38 ods. 2 Tr. por. bez modifikácie trestnej sadzby.

Pokiaľ obžalovaný v liste obsahujúcom jeho záverečnú reč sa domáha, aby v prípade jeho opätovného nepodmienečného odsúdenia mu boli už vykonané tresty započítané, je potrebné uviesť, že to súd učiní samostatným uznesením potom, ako v prejednávanej trestnej veci nadobudne rozsudok právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) s odkazom na § 45 ods. 1).